

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah

Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . . . \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CORTLANDT 2876 Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879. NO. 181. — ŠTEV. 181. NEW YORK, THURSDAY, AUGUST 4, 1927. — ČETRETEK, 4 AVGUSTA 1927. VOLUME XXXV. — LETNIK XXXV.

Nobene milosti za Sacca in Vanzettija.

GOVERNER DRŽ. MASSACHUSETTS JE POTRDLIL SMRTNO OBSODBO

Governer Fuller je izrekel končno besedo v procesu proti Saccu in Vanzetti-ju. — Preiskava, ki jo je bil uvedel ni baje nudila nobenega povoda za pomilostitev. — Obtožnica sta bila baje deležna pravičnega procesa.

BOSTON, Mass., 3. avgusta. — Governer Alva T. Fuller ni hotel pomilostiti Nicola Sacca in Bartolomeja Vanzettija, ki sta bila obsojena na smrt za stran dvojnega umora, ki se je završil v South Braintree dne 15. aprila 1920.

Del governerjeve izjave se glasi: "Po natančni preiskavi sem prišel do zaključka, da ni nobenega vzroka, zakaj bi ju pomilostil oziroma jima dovolil nov proces. Prepričan sem, da je bil proces, ki se je vršil proti njima pravičen."

To izjavo je podal governer Fuller ob poldavnajstih zvečer.

Neka prejšnja brzozavka se je glasila:

BOSTON, Mass., 3. avgusta. — Novi in presenetljivi dokazi v zadnji uri so edini faktor, ki bi izpremenil načrt za nadaljno odgojenje izvršenja smrtne obsodbe in poziv na zakonodajo, naj doli nov proces.

Predvčerajšnjim zvečer, ki so bili governer in njegovi svetovalci zaposleni s pripravljanjem poročila, je bila obramba boljše volje kot pa je bila kdaj izza časa, ko se je pričela governerjeva preiskava.

Prav nič optimističen pa ni Sacco, kojega duh je oslabilen vsled osemnajst dni trajajoče stradalne stiske v Charlestown državni jetnišnici.

Vanzetti se počuti boljše ter zavziva nekaj hrane. Razveselila ga je vest, da je njegova sestra od-potovala iz Francije in da bo prišla semkaj dne 10. avgusta, to je na dan, določen za eksekucijo.

Vse znamenja kažejo, da se ni governer Fuller prepričal o gotovih fazah slučaja obeh mož, ki sta bila spoznana krivim umora nekega plačilnega mojstra in njegovega spremljevalca dne 15. aprila 1920.

Včeraj popoldne je zaslišal governer zadnjo pričo v dolgem seznamu prič, ki so prihajale v njegov urad tekom treh mesecev, nakar je zaključil poizvedovanje.

Malo po deveti uri zvečer so prevedli Sacca, Vanzettija in Celestina Madeiro v smrtno hišo državne jetnišnice. To premeščanje ni imelo nobenega posebnega pomena, ker je predstavljal le rutinsko postopanje. Može, ki so obsojeni na smrt v električnem stolu, premeste v smrtno hišo deset dni pred usmrčenjem.

19. september bo franco-egiptovski praznik.

PARIZ, Francija, 3. avgusta. — V uradnem žurnalu je bila objavljena postava, katera proglašala ponedeljek, 19. septembra v tekočem letu za narodni praznik, Inžinirji, ki so studirali na tujih, so na čast ameriških legionarjev, ki se bodo vrnili, da proslavijo svojo deseto obletnico vstopa v vojno.

V isti predlogi, se je doletelo svoto 3.760.000 frankov za zabavo ameriških veteranov ob priliki njih tukajšnjega obiska. Ta denar je bil stavljen na razpolago ministru za zunanje zadeve.

Divji psi.

CHAPPAQA, N. Y., 3. avgusta. Tekom zadnjih par let je skupina divjih psov vznemirjala kraje krog Chappaqua, morila domače živali ter povzročala škodo na lastnini. Policija je objavila včeraj, da je najbrž uničila celo skupino. Dva policista, oborožena s puškami, sta zasledila tolpo ter ustrelila trinajst živali.

Egipt bo razvil silo Assuan nasipa.

KAJIRA, Egipt, 3. avgusta. — Egiptanska vlada je sklenila nadaljevati z važnim razvojem hidroelektrične sile pri Assuan nasipu, v tekočem letu za narodni praznik, Inžinirji, ki so studirali na tujih, so na čast ameriških legionarjev, ki se bodo vrnili, da proslavijo svojo deseto obletnico vstopa v vojno.

Nadaljni ugovor je bil, da je Assuan preceč oddaljen od industrijskih središč in da ni nobenega izhoda za silo na licu mesta.

Kamela ubila moža.

LIMA, Peru, 3. avgusta. — Napad razkačene kamele je imel za posledico smrt nekega moža, ki je prišel v ograjo za kamele v zoolo-gičnem parku v Limi, da tam pre-spi. Policija pravi, da je bil mož pijan, ko je stopil v notranjost pre-graje. Umrli je, ko so ga prevedli v bolnico.

POLOŽAJ PREMGOVNE INDUSTRIJE V DRŽ. OHIO

Meddržavna trgovska komisija je znižala prevozne pristojbine za premog iz Illinoisa in Indiane. Governer iz Ohio skuša posredovati. — Naprosil je za obnovenje premogarske konference.

WASHINGTON, D. C., 3. avgusta. — Meddržavna trgovska komisija je priskočila včeraj na pomoč rovom mehkega premoga v Illinoisu in Indiani, ko je odredila znižanje železniških pristojbin za 5 do 22 centov za tono od 20. oktobra naprej.

Železnice so dobile nadalje povelje naj odpravijo preferenčne cene za rove v zapadnem Kentuckiju, ko so bile povišane pristojbine za premog za deset centov pri toni. Meddržavna trgovska komisija je objavila:

— Premogarska industrija v Illinoisu in Indiani se nahaja v resnem stanju. Producerski stroški in v teh državah so dosti višji kot oni v poljih zapadnega Kentuckija, vsled česar imajo delodajalci velike težave, ko skušajo zadostiti cenam svojih tekmecev.

— Proizvajalci se boje, da preti položaj s počasnim uničenjem njih industrije. Številni rovi, mogoče več kot polovica, so nezaposleni. Večina onih, ki se obratujejo, delajo le od časa do časa ter le z majhnim ali nikakim dobičkom.

— Družabno in trgovsko življenje v rovnih občinah je v obžalovanju vrednem stanju. Na tisoče premagarjev in drugih ljudi, ki so odvisni od industrije, je brez dela. Trgovska aktivnost je v prizadetih okrajih skrajno nizka.

COLUMBUS, O., 3. avgusta. — Governer Dohoney je naprosil včeraj governerja Indiane in Illinois, naj se mu pridruži v prošnji na zastopnike United Mine Workers in lastnike premogovnikov v centralnem premogarskem ozemlju, naj obnovijo svoje konference v upanju, da se uravna kontroverza v premogarski industriji na gospodarski podlagi.

V uradu governerja Dohaneya se je dalo izraziti prepričanju, da bosta gover. Illinois in Indiana prisostvala konferenci. Slična konferenca pred par meseci v Miami je, kot znano, potekala brez rezultata.

CLEVELAND, O., 3. avgusta. R. Robins, predsednik Ohio Coal Operators Association, je izjavil včeraj, da so minuli časi za nadaljevanje razprave z United Mine Workers, ko je čul o predlogu governerja Dohaneya za nadaljno konferenco.

— Mir z United Mine Workers je nemogoč, — je nadaljeval, — in lastniki premogovnikov tudi ne bodo pustili nobenega dvoma o tem v svojem odgovoru na governerja.

SPRINGFIELD, Il., 3. avgusta. Harry Fishwick, predsednik Illinois Mine Workers, je izjavil včeraj, da so organizaciji uradniki pripravljene udeležiti se nadaljne konference za razpravo mezd na gospodarski podlagi.

Potrtil je, da je bil v Belleville zopet otvorjen neki rov Fullerton Coal Company na temelju začasnega podaljšanja Jacksonville dogovora. Reparature tega rova so stale \$65.000. V Mason rovu pri Mt. Vernon, Ill., je baje našlo dela 500 premogarjev. Ta rov je bil nezaposlen izza januarja preteklega leta ter ga sedaj popravljajo. Splošni položaj v državi se je malo izpremenil. Nekako pet odstotkov članstva dela sedaj vendar

KRALJ FUAD V ITALIJI

Egipčanski kralj Fuad je bil deležen velikih ovacij v Rimu. — Na železniški postaji so ga pozdravili kralj, Mussolini in kabinet. — Obisk nima baje nobenega političnega pomena.

RIM, Italija, 3. avgusta. — Egipčanski kralj Fuad je dospel včeraj v Rim kot gost italijanskega kralja Viktorja Emanuela. Priredili so mu navdušen sprejem.

Na postaji so ga pozdravili kralj, Mussolini in kabinet, dočim so nšteti tisoči prebivalstva onstran policijskega kordona pozdravljali Fuada po celi poti do Kvirinala, ko se je pomikal spreved po sijajno okrašenih cestah.

Kakor hitro je stopil kralj Fuad iz železniškega voza, ga je prisrčno objel kralj, ki ga je nato predstavljal Mussoliniju. Oficielni sprejem mu je nudil governer mesta Rima, princ Potenziani, ki je čakal nanj na platformi, postavljeni na trgu izven postaje. Imel je kratke nagovor, na katerega je odgovoril Fuad s par primernimi besedami.

Kralj Fuad je zelo priljubljen v Italiji, kajti preživel je tam številna leta v svoji mladosti. Bil je kadet v italijanski vojaški akademiji in nekaj časa podporočnik italijanske poljske artilerije. Italijanski govori gladko ter ima tukaj številne osebne prijatelje in znance. Nikdar ni prikrival svojih simpatij do italijanskega naroda.

Njegov obisk v Rimu nima nobenega političnega pomena. Bil je v Londonu in Parizu in bilo je povsem naravno, da se je hotel na poti proti domu ogledati tudi v Italiji. Glasi se, da bosta pričeli Italija in Egipt v kratkem s pogajanjmi za industrijsko pogodbo in to je bil najbrž tudi predmet dolgega pogovora med Mussolinijem in kraljem Fuadom.

Egipt je eden najboljših trgov za italijanske eksporte, a v zadnjem času ni mogla Italija vzdržati svoje ga oprijema na egipčanski trg, je padla nazaj od četrtega na drugo mesto med narodi, ki eksportirajo v Egipt. Povsem naravno je vsled tega, da se skuša vprijeti napore, da se odpomore temu položaju, če le mogoče s pomočjo dobre trgovske pogodbe.

PROGRAM BODOČE TURČIJE

Turški zunanji minister napoveduje napred ek svoje dežele. — Za reforme je treba deset let. Ruždi bej smatra svinetino za najboljšo hrano, neglede na Koran.

CARIGRAD, Turčija, 3. avg. — Mir in težko delo, a brez številnih govoric, je program Turčije, ki je dospela do približno polovice poti do mesta, katero hoče zavzeti na svetu, — je izjavil dr. Tefik Ruždi bej, turški minister za zunanje zadeve.

V nekem pogovoru s poročevalcem Associated Press, je pripovedoval dr. Ruždi o načrtih Turčije. — Treba nam je pet let ali največ deset za razvoj virov naše dežele, za vzgojo ljudstva in odpravljanje starih moslimskih verskih tradicij, ki ovirajo napredek.

On vidi omrežje železnic, zgrajeno v Anatoliji, kot glavni faktor v teh reformah. Po mnenju Ruždi beja je še vedno treba moč ne roke Kemal paše, njegovega popolnega diktatorstva in nveljavljenja absolutne pokorščine.

Ruždi bej je prepričan, da je bil fes simbol in da je moral izginiti, ker je predstavljal psihološko stanje, ki je bilo napačno.

Rekel je nadalje, da se je porušilo že številne nadaljne mohamedanske tradicije in navade. Mlajši ljudje zavzivajo naprimer z velike nasladi prašičje meso, čeprav je Islam vedno proglasal praseca za nečisto žival. To jo dobra jed, ena najboljših, — je rekel Ruždi bej. — Vera jo mogoče prepoveduje, a ta ideja bo izmrila s starejšo generacijo.

— Dosti preveč mošej obstaja, — je nadaljeval ter omenil pri tem, da je videti v njih le malo vernikov. — Mohamedaici molijo doma ter smo odpravili že večino duhovnikov. Ljudje jih ne potrebujejo. Ljudje imajo lahko vero, katero hočejo, a vera ne sme ovirati države.

— Turčija se je naučila nauke življenja v šoli težkih preizkušenj, ki je najboljša šola. Mi smo rešni ter vemo, da moramo delati in plačati, — je rekel, ko je pomenil, da ne sme biti nobenih inozemskih ali domačih posojil za tekoče izdatke.

— Celot inozemski kapital za javna izboljšanja je treba hitro amortizirati, kajti finančna kriza je prav tako velika nesreča kot poraz v veliki bitki.

ODMEVI COOLIDGEVE ODPOVEDI

Predsednik Coolidge je povsem samostojno nastopil, ko je objavil, da ne bo v prihodnjem letu kandidiral za mesto predsednika. — Poklical je k sebi časnike, katerim je izročil tozadevno izjavo, a brez komentarja.

RAPID CITY, S. D., 3. avgusta. — Predsednik Coolidge je izdal včeraj na dramatičen in presenetljiv način in brez vsakega posvetovanja s prijatelji, naslednje ugotovilo:

— Sklenil sem, da se ne bom potezal za predsedniško mesto leta 1928.

Ta kratki stavek je napisal sam na kosček papirja ob poldesetih zjutraj ter so ga pozneje prepisali stenografje.

Predsednik je držal petnajst prepisov te svoje izjave v desni roki ter jih razdelil med časni-karske poročevalce.

Dolga vrsta poročevalcev je prišla mimo predsednika ter je bila skrajno presenečena, ko je čitala besede na listku. Predsednik je iz-gledal slovesen in zbran, ko je po-dal svoje ugotovilo, da se ne bo potezal za zopetno nominacijo.

Presenetljivo politično ugotovi-la je bilo podano v dramatičnih okoliščinah. Prišlo je na predvečer četrte obletnice dneva, ko je položil Coolidge svojo prisego kot predsednik Združenih držav.

Včerajšnji sklep v Black Hills je bil dosežen brez vsakega posvetovanja s prijatelji ali svetovalci. Komentarji odličnjakov glede tega sklepa predsednika se glase:

CHICAGO, Ill., 3. avgusta. — Podpredsednik Charles Dawes je rekel:

— Predsednik Coolidge uživa zaupanje in respekt ameriškega naroda in njegov sklep bodo sprejeli z obžalovanjem milijoni njegovih rojakov.

Prejšnji governer Lowden, ki se mudi s svojo družino v Alexandria Bay, N. Y., je rekel:

— Nobenega drugega ugotovila ne morem podati razven onega, katerega sem že podal različnim delegacijam, ki so se oglašile pri meni. To ugotovilo se je glasilo v svojem bistvu, da ne poznam nobenega v naši zgodovini, ki bi se iz-ogibal predsedništvu.

KANSAS CITY, Kansas, 3. avg. Senator James Reed iz Missourija je odklonil včeraj vsak komentar glede sklepa predsednika Coolidge, da se ne bo potezal 1928 za nadaljni termin kot predsednik. Senatorja Reeda so omenjali kot možnega kandidata za demokratično nominacijo.

Ugotovilo predsednika Coolidge so sprejeli vodilni demokratje z molkom.

— Nobenega komentarja ne morem podati, — je rekel governer Smith, vodilni aspirant v hotelu Biltmore v New Yorku.

Istotako sta odklonila vse komentarje George Olvany, voditelj Tammany Halla in župan Walker.

POROKA NA SMRT OBSOJENEGA

Na smrt obsojeni se je poročil z materjo svojega majhnega sina. — Tudi otrok je bil navzoč pri poroki.

TRENTON, N. J., 3. avgusta. — Skozi železne drogove celice, v kateri prebiva Salvatore Merra v smrti hiši tukajšnje državne kaz-nice ter čaka na svojo usmrti-tev, je podala mati njegovega nezakonskega sina na smrt obsoje-nemu možu roko za celo življenje. Seveda le za kratko življenje, kaj-to že v petek bo mora petdeset let stari mož umreti na električnem stolu zaradi umora, izvršenega nad plačilnim mojstrom Teodor-jem Conway.

Conway je bil dne 4. junija preteklega leta tekom nekega roparskega napada v newarških napra-vah Public Service Corporation iz New Jersey umorjen.

Poroča je bila zadnja želja smrtnega kandidata, ki je hotel dati s to cerimonijo ime svojemu tri leta staremu sinu Johnu, in ma-teri slednjega. Pred enim letom je dal privkraj izraza tej svoji želji ter informiral jetniškega kaplana. Za to je izvedel governer Moore, ki je odgovoril za par dni izvršenje smrtne obsodbe.

Tudi mali John je prisostvoval čudni cerimoniji, ki mu je dala o-četovo ime. Mrs. Merra, kot se imenuje sedaj dečkova mati, je imela danes zadnjikrat priliko, da je videla svojega moža, kajti smrtna obsodba bo v petek zvečer izvršena.

Aeroplan ubil deklico.

SANTOS, Brazilija, 3. avgusta. Aeroplan, ki naj bi spremljal brazil-skega letalca Jahu iz Santosa v Sao Paulo, je padel včeraj v ljud-sko množico. Neka majhna dekli-ca je ubila ubita in več nadaljnjih oseb je bilo ranjenih.

Možje je aeroplanu so ušli vsaki poškodbi.

Seznam.

To je seznam, ki pokaže, koliko ameriškega ali kanadskega denarja nam je treba poslati, da poskrbimo v stari domovini izplačilo označenega zneska, bodisi v dinarjih ali lirah. Po-datki so veljavni do preklica, ki se po potrebi objavi na tem mestu.

Ne dvomimo, da vam bo ta ponudba ugajala, posebno če, ako boste vpotevali svojo ko-rist in našo zanesljivo ter točno postrežbo.

Dinarji		Liro	
Din.	500 \$ 9.40	Lir.	100 \$ 6.10
Din.	1,000 \$ 18.80	Lir.	200 \$ 11.90
Din.	2,500 \$ 46.25	Lir.	300 \$ 17.55
Din.	5,000 \$ 92.00	Lir.	500 \$ 23.75
Din.	10,000 \$ 182.00	Lir.	1000 \$ 46.50

Za polnjljavo, ki praznijo Desettiso Dinarjev ali pa Dvatiso Lir dovoljujemo pomenen manjši primeren popust.

Nakazila po krajnjem plačilu izvršujemo v najkrajšem času ter računamo za stroške 61.-

BOJAKI, NAROČAJTE SE NA
"GLAS NARODA" NAJVEČJI
SLOVENSKE DNEVNIK V ZDR-
ŽAVAH.

FRANK SAKSER STATE BANK
82 Cortlandt Street, Phone CORTLANDT 2401 New York, N. Y.

GLAS NARODA

(SLOVENE DAILY)

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY.
(A Corporation)Frank Sakser, president. Louis Benedik, treasurer
Place of business of the corporation and addresses of above officers.
82 Cortlandt St., Borough of Manhattan, New York City, N. Y."GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

Za celo leto velja list za Ameriko	Za New York za celo leto	\$7.00
in Kanado	Za pol leta	\$3.50
Za pol leta	Za inozemstvo za celo leto	\$7.00
Za četrt leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00.

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredno nedeljo in praznikov.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagoviti pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnjo bivališče naznani, da hitreje najdemo naslovnika.

"GLAS NARODA", 82 Cortlandt Street, New York, N. Y.
Telephone: Cortlandt 2876.

RAZLIKA

Pred par meseci se je vršila javna debata med zastopnikom Antisalonke Lige Wayne B. Wheelerjem in najboljšim ameriškim advokatom Clarence Darrowom.

Darrow je Wheelerja popolnoma porazil.

Tekom debate je pa Wheeler izrekel par značilnih stavkov, med katerimi je ta-le najbolj značilen:

— Še predno je bil uveljavljen osemnajsti amendment, ni žganja pokusil noben dostojen in moralen človek.

Da, tedaj so bili še lepi časi.

Danes, v dobi prohibicije, pa pijejo žganje, in še slabo žganje povrh tega, skoro vsi dostojni in moralni ljudje.

SACCO IN VANZETTI

Včeraj zvečer je governor države Massachusetts potrdil smrtno obsodbo Sacca in Vanzettija, oziroma prišel do zaključka, da nista vredna milosti.

Če se zadnji hip ne zgodi kaj nepričakovanega, bosta umrla v električnem stolu.

Sedem let trajajoči proces je izzval veliko pozornost po vsem svetu.

Sacco in Vanzetti, dasiravno glavni figuri, sta stopila v ozadje.

Faktično se je vršil boj med ljudmi radikanih nazorov in med zastopniki preperelega konservatizma.

Konservativcem je znagal, ker ima začasno večjo moč na razpolago.

Ni šlo toliko za vprašanje, če sta Sacco in Vanzetti kriva roparskega umora, kot za dejstvo — če naj takozvana nezmotljiva oblast prizna svojo zmoto.

Z usmrčenjem Sacca in Vanzettija radikalno gibanje ne bo zatrito, ampak bo še bolj podžgano in utegniti imeti v bližnji bodočnosti usodepolne posledice za vladujoči razred.

ŠKANDAL V ŽENEVI

Razoroževalna konferenca v Ženevi se je izjalovila. Nekaj vzvišenega je hotela biti, pa se je degradirala v pomilovanja vreden prepri.

Zbrani generali in admirali ter par civilistov, ki so potreseni med nje kot bele vrane, nočejo pomagati svetu, da bi stopil na pot, vodečo k miru.

Niti ko so se odpravljali na konferenco, niti na konferenci sami, niso zares mislili o kakem razoroževanju.

Prepiraj ose in mešetirijo kot pocestni kramarji ter skušajo vsak za svojo deželo čimveč izbiti iz nečedne kupčije.

Angleži nočejo ničesar slišati, da bi zmanjšali število svojih lahkih križark, katerih imajo dosti več kot pa Japonska in Združene države.

Združene države niso nič kaj zadovoljne z angleško lahko mornarico, obenem pa nočejo imeti manj velikih ladij, kot je bilo določeno na zadnji razoroževalni konferenci v Washingtonu.

Predsednik ameriške delegacije Hugh Gibson je pri neki priliki celo zaklical:

— Združene države bodo vztrajale na stališču, da morajo imeti baš toliko ladij kot jih ima Velika Britanija. Pri tem bodo vztrajale, seveda, če ne bodo prisiljene v situacijo, da bodo morale imeti več bojnih ladij kot jih ima Anglija.

S takimi besedami se ne ustvarja miru.

Take besede so ustvarile v Evropi neprijateljsko razpoloženje napram Ameriki.

Gospodim je razoroženje zadnja briga. Ustvariti hočejo le ravnotežje orožja.

Ob misli, da bi bilo treba v interesu ekonomije in miru prenehati oboroževati, se kar stresejo in nočejo ničesar slišati o tem.

Zanimivosti iz Jugoslavije.

Statistika železniškega osoblja.

Po najnovejših podatkih prometnega ministrstva ima Jugoslavija 65.923 železniških uslužben- ga dalje drži v zaporu, ne da bi eev. Od teh je 8134 uradnikov, si bili količkaj na jasnem, ali je 14.732 zvaničnikov, 2861 služite- zločinec, ali blaznež, ali pa "vle- ljev, 1818 pomožnih oseb in 38.558 delaveev. Uradniki se zopet dele: 803 s fakultetno kvalifikacijo (I. kategorija), 2166 s srednjoskolsko izobrazbo (II. kategorija) in 5116 uradnikov s štirimi razredi sred- nje šole (III. kategorija).

235 novih mostov.

Tekom lanskega in letošnjega leta je Jugoslavija prejela od Nemčije na račun reparacij 265 železnih mostnih konstrukcij v dol- žini 10 do 30 m. Del teh konstruk- cij je vlada prepustila samouprava- m, z ostalimi konstrukcijami pa se grade mostovi v državni režiji. V delu so med drugimi velik želez- niški most preko Save pri Šabcu, vojni most preko Donave med No- vim Sadom in Petrovaradinom, že- lezniški most preko Krke v Dal- maciji, most preko Kolpe pri Si- sku in preko Neretve pri Čapljici- na. V gradbenem ministrstvu je izdelan načrt za gradnjo mostu iz armiranega betona preko Save pri Bledu. Troški za ta most so pro- računani na 1.250.000 Din, h ka- terim prispeva država en milijon, ostalo svoto pa prizadeta okrajna cestna odbora.

V vagonu umrl.

Na železniški postaji Ivankovo pri Vinkovcih je umrl dijak Peter Boto iz Sente. Zdravil se je v Dal- maciji zaradi pljučne bolezni. Na povratku domov je umrl v železni- škem vagonu. Truplo so prepeljali v Sento.

Smrt v valovih Save.

Ko je potniška ladja "Zagreb" iz Zemuna doplovila v obližju beo- grajske trdnjave, so potniki na krovu zaslišali klice na pomoč. O- pazili so nekega mladeniča, ki se je oprljal signal na izlivu Sa- ve v Donavo. Kakih 50 metrov da- lje so plavali deli rabitega čolna, med njimi pa se je pojavljala gla- va mlade deklice. Spustili so z la- dje rešilni čoln, a deklica je med- tem izginila v valovih. Mladenica so potegnili na ladjo. Bil je Lju- devit Pavković, soboslikar iz Be- lovara. Imena utopljenke ni ve- del, pač pa mu je znano, da je u- topljenka rodom Zagrebčanka.

O umorih potepuha Ant. Cizlija.

Ki jih je po lastnih izpovedbah iz- vršil v Hrvatski Dubici in v Pod- susedu, se orožništvo niti na licu mesta ni moglo prepričati, v ko- liko izpovedbe odgovarjajo dej- stvu. Na obeh krajih orožniška es- korta ni mogla najti nikakih sle- dov. Tudi seljaki v obeh krajih so izpovedali, da jim ni nič znanega o kakih umorih in nikoli niso na- šli krvavih sledov. Vse torej še na- dalje ostane zagonetka. Zanimivo pa je, da Cizelj sam brez kakega v katerem tope železo, je odletel ne- vpliva na tej ekskurziji nadalje- val svoje izpovedi in zatrjeval, da je izvršil tekem vojne več ropar- skih umorov. Baje je leta 1925 v Judenburgu ustrelil nekega šofer- ja ter mu ukradel 600.000 kron; nadalje, da je v Semeringu ustrelil neko 24-letno damo in ji ukra- del 4000 kron in zlato broško; da je pri Celoveu ob železniški progi u- strelil nekega kmeta in mu vzel 22 tisoč kron in srebrno uro, nadalje da je v Lebrigu oropal nekega goz- darja in mu ukradel zlato uro, v Puntigamu pa da je poleg pivo- varne oropal nekemu možu 60.000 kron. Baje so vsa ta trupla bila naj- dena, a zločini se niso pojasnili. Zagrebška orožniška komanda se je obrnila na avstrijske oblasti,

da preverijo istinitost teh navedb. Te dni je eskorta prignala zago- metnega ministrstva ima Jugosla- netnega Cizlja nazaj v Zagreb, kjer ga dalje drži v zaporu, ne da bi eev. Od teh je 8134 uradnikov, si bili količkaj na jasnem, ali je 14.732 zvaničnikov, 2861 služite- zločinec, ali blaznež, ali pa "vle- ljev, 1818 pomožnih oseb in 38.558 delaveev. Uradniki se zopet dele: 803 s fakultetno kvalifikacijo (I. kategorija), 2166 s srednjoskolsko izobrazbo (II. kategorija) in 5116 uradnikov s štirimi razredi sred- nje šole (III. kategorija).

Živ mrlje v prosekuturi.

V Semizovu pri Sarajevu je 20. letni Dojčin Stojanović s samo- kresom ustrelil svojega strica Mi- lana Stojanovića. Dojčina so od- pravili v zapor, Milanovo truplo pa poslali v sarajevsko bolnico za sa- ran obdukcije. Tu je ležal Sto- janović na operacijski mizi, a ko je popoldne prišla sodna komisija, da bi izvršila obdukcijo, trupla ni več našla. Kam je izginil? Po dol- gem iskanju je neka usmiljenka razodela, da se je Stojanović pre- budil k življenju in so ga prenesli v neko bolniško sobo, kjer sicer bo- leha na opasni rani, vendar je upati, da osta ne pri življenju.

Grednja delavskih stanovanj v Za- grebu.

Ministrstvo za socijalno politiko je odobrilo pet milijonov dinarjev za gradnjo delavskih stanovanj v Zagrebu. Stanovanja zgradi mest- na občina zagrebska v sporazumu z Delavsko zbornico in odelkom ministrstva za socijalno politiko v Zagrebu.

Eskimi in zobozdravnik.

Eskimi, ki so vedno paradokсна bitja, ne čutijo baje nikakih bole- čin, kadar jim zdravniki pulijo zobe.

Dr. Leuman Waugh, profesor na Columbia vseučilišču, je znanstve- na avtoriteta za to trditve. S svo- jim sinom je pred kratkim odpo- toval v Labrador, da dokáže, da nimajo Eskimi prav nič močnejših zob kot drugi primitivni ljudje. V nekem pismu, katero je poslal se- daj na vseučilišče, pravi, da je iz- pulil zobe štirim ženskam in petim moškim. Noben ni napravil kisle- ga obraza in vsi so mu izjavili, se- veda v svojem jeziku, da jih ni ni- ti malo bolelo.

Hermiona v kopališču Kissingen.

BERLIN, Nemčija, 3. avgusta. V kopališču Kissingen je dospela žena prejšnjega nemškega kaiserja na zdravljenje. Na kolodvoru jo je sprejel načelnik ter jo odvedel v še vedno obstoječo čakalnico za kraljevske obiskovalce, odkoder je zasedla avtomobil. Oficijski sprejem od strani me- sta se ne bo vršil, a mesto ji bo poslalo lep šopek.

Kaplja potu povzročila veliko ne- srečo.

V neki budimpeštanski železo- livarni se je pripetila pred krat- kim nenavadna nesreča. Iz kotla, pa je, da Cizelj sam brez kakega v katerem tope železo, je odletel ne- vpliva na tej ekskurziji nadalje- val nega železa ter užgal nekemu de- lavcu obleko. Delavec je odnesel težke opekline. Preiskava je ugo- tovila, da je povzročila nesrečo kaplja potu, ki je padla nekemu delavcu s čela v raztopljeno.

DOMAČA ZDRAVILA

V zalogi imam jedilna oljca, Knapovo ječmenovo kavo in im- portirana domača zdravila, katere priporoča moj Knap v knjigi —

DOMAČI ZDRAVNIKI

Pišite po brezplačni cenik, v ka- terem je nakratko popisana vsaka rastlina za kaj se rabi. V ceniku bodeš našli še mnogo drugih koristnih stvari.

Math. Psdír

Box 772, City Hall Sta. New York, N. Y.

GROZDJE! - GROZDJE!

Tudi letos, kot že več let, bom raz- pošiljal grozdje našim rojakom. — Grozdje prvovrstno, cene smerno. Pišite mi za natančna pojasnila.

LAWRENCE MAUTZ

4301 S. Main Street, Los Angeles - California

ZANIMIVI in KORISTNI PODATKI

FOREIGN LANGUAGE INFORMATION SERVICE - JUGOSLAV BUREAU

AMERIŠKA ZGODOVINA V AVUGSTU.

ZAČETEK PETROLEJSKE INDUSTRIJE

(28. avgusta 1859.)

Petrolej, toliko v svojih polute- tal Edwin L. Drake pri Watson's kočih, kolikor v svojih solidnih Flast v Pennsylvaniji. Bilo je to oblikah, je bil že znan pri starodav- ne 28. avgusta 1859. Ta dan pome- nih narodih. Celo v Svetem Pismu in v spisih grškega zgodovinarja Herodota najdemo navedbe, ki se bržkone nanašajo na petrolej. V začetku krščanske dobe so za luči v templjih Jupitra rabili ta- olja za razsvetljavo. L. 1885 so od- kovano "sicilijansko olje". Raz- na plemena v Perziji so še pred 2000 do 3000 let oboževala "sveti ogenj", ki ni bil nič drugega ne- go goreči plamen iz petrolejevih ali plinovitih vrel. V Ameriki so Indijanci nabirali petrolej s povr- šine rek in ga rabili za gorvo.

Beli naseljenici v Kentuckyju so tupatam nabirali petrolej in ga pro- dajali v steklenicah kot medic- no. Nekateri so ga rabili tudi za ogenj. Ali radi dima in smradu ga niso marali kot gorivo v hiši. Tr- govsko vrednost je petrolej zado- bil še le potem, ko je neki Kier iz Pittsburgha in kasneje dr. Gess- ner iznašel način destilacije in pri- dobivanja kerozina iz surovega o- lja.

Prvo petrolejsko vrelo je navr-

PODELITEV JAVNE ZEMLJE ZA POLJEDELSKE ŠOLE.

(30. avgusta 1890.)

Že Geo. Washington je v svo- jem volilnem programu naglašal potrebo poljedelske naobrazbe in poljedelskih šol. Drugi veliki pred- sednik, Abraham Lincoln, je sredi grozot Civilne vojne podpisal ta- kovzani Morrill Act, kateri zakon je podelil mnogo milijonov akrov javne zemlje vsaki državi, ki naj iz- stikrat se te šole specializirajo za dobička te zemlje ustanovi sklad za podpiranje poljedelskih in in- dustrijalnih šol.

Dne 30. avgusta je Kongres sprejel zakon za dodatno podpira- nje državnih poljedelskih šol. Po- tem zakonu federalna uprava daje vsako leto posameznim državam po \$25.000 za podporo poljedel- skih šol. Tako so se v Združenih državah razvile prvoklasne poljedelske šole. Tipični poljedelski "kolegij" nudi absolventom srednje šole štiriletni poduk v poljedelstvu. Do- janje te šole specializirajo za razne panoge poljedelstva. Važnost teh šol ni le v tečajih za učence, marveč tudi v splošni izobrazbi farmarjev, za katere služijo te šole kot svetovalec in poskuševalnica. Te šole so velikansko prispele k boljšemu poljedelstvu.

ROBERT G. INGERSOLL, SLOVITI AMER. PREDAVATELJ.

Robert G. Ingersoll je bil eden izmed največjih ameriških verskih kritikov-pripovednikov. Začel je svojo predavateljsko kariero okolo i. 1865, kmalu po Civilni vojni, ko so se pojavljale razne protiverske struje kot je običajno po vsaki vo-jni. Njegova glavna kritika je bila obrnjena proti Svetemu Pismu. Ingersoll se je rodil v Dresden, New York, 11. avgusta 1833. Bil je odvetnik, ali kmalu je vstopil v politično življenje kot pristav De- mokratične stranke. V Civilni vo- ni pa se je boril kot polkovnik na strani Unionistov. Po vojni je po- stal državni odvetnik v Illinoisu, ali le za kratko dobo. Povrnili se

GLIVER WENDELL HOLMES, PESNIK IN ZNANSTVENIK.

Okrog polovice prejšnjega sto- letja je Holmes, redka kombinaci- ja resnega znanstvenika in bujnega pisatelja, zaslovel kot eden izmed najbolj popularnih ameriških av-

torjev. Rodil se je 29. avgusta 1809. Bil je profesor anatomije in fiziologije in ob enem prispeval k najboljšim ameriškim revijam. Spisal je mnogo pesmi in esejev.

Peter Zgaga

Današnja dekleta so res nedolž- na in neizkušena. Večkrat boste slišali kako sedemnajstletno lepo- tico zatrjevati, da je žganje, ki ga nosi seboj, že izza predvojnega ča- sa. Ta dekleta butlegarjem slepo verujejo. — O ti ljuba nedolžnost!

V veseli družbi so se pogovar- jali prijatelji. Ker niso imeli že o- ničem drugem govoriti, so se pogo- varjali o vremenu.

— Take nevihte pa že zdavnaj ni bilo, kaj ne, kot je bila včeraj zvečer — so govorili vsi navzkriž. — Kako strašno se je bližalo, ka- ko silno je grmelo!

Samo eden med njimi je molčal. — No, kaj ti nisi ničesar slišal? — Ne, jaz nisem ničesar slišal, — je odvrnil ponizno. — To je pa čudno. Ali si gluhi? — Ne, gluhi ravno nisem, toda ves večer sva se z ženo nekaj pogo- varjala.

Mlada nevesta je iskala sveta pri svoji poročni in izkušeni pri- jateljici.

— Skoro bi rekla, da se bojim poroke in njenih posledic.

— Beži, beži, kaj bi se bala! To je vendar nekaj navadnega in vsakdanjega.

— Ali misliš, da me bo mož rad imel?

— Upam da.

— Ali govoriš iz izkušnje?

— Seveda iz izkušnje. Danda- nes imajo moški dosti rajše poro- čene ženske kot pa neporočene.

Iz mesta Pendletona v državi Oregon poročajo: "Porotniki so o- prostili obtožena, ker so bili pre- pričani, da je bil preveč pijan, da vi vedel, kaj dela. Obtožen je bil, da je vozil avtomobil v pijanem stanju". Porotniki so jako usmiljeni lju- dje.

Prav nič bi se ne čudil, če bi ne- kega dne čital naslednje:

— Pred poroto se je zagovarjal moški, ki je v jezi ubil očeta in mater, ženo in otroke. Porotnikom se je smilil in so ga oprostili na podlagi zagovornikovega govora, ki je s prepričevalnimi besedami dokazal, da je obtožene uboga si- rota, ker nima ne očeta ne matere, ne žene in otrok.

V Ameriki ni navađa praznova- ti godov, pač pa praznujejo rojst- ne dneve.

Ob takih prilikah spečejo velik kek in zasade vanj toliko svečk, kolikor let ima slavljeneec na grbi. Toda Amerikancem, posebno pa Amerikankam, je varčevanje v krvi.

Zadnja leta jako varčujejo. Var- čujejo s časom: kite so si ostrigle, da si spletanje prihranijo.

Varčujejo z blagom: — le po- glejte njih obleke: zgoraj malo, spodaj nič.

Z besedami varčujejo. Nič več ni tistih dolgih, — dneve, tedne in mesece trajajočih preprirov in prerekaj. S štiri besedami je vse opravljeno. In tiste štiri čudežne besede se glase: — Na kort bom šla!

Pa res gre zlomek na kort in res vse v svoj prid opravi.

Varčujejo z ljubeznijo. Prej je trajala ljubezen desetletja in de- setletja — dandanes traja komaj par mesecev ali par tednov.

Toda s svečkami sem začel ta odstavek in je treba da ga s sveč- kami končam.

Dobro torej varčujejo tudi s svečkami: na svoj rojstni dan jih vedno manj zasade v kek kot je v rojstnem listu rečeno.

Če s tem kaj prihranijo, je se- veda drugo vprašanje.

Žena je vprašala svojega moža:

— Kaj bi storil, če bi jaz danes umrla?

— Mož je malo pomislil in odvr- nil:

— Tisto, kar bi ti storila, če bi jaz umrl.

Žena ga je grdo pogledala, na- to pa bridko zajokala rekoč:

— O, saj se mi je zdelo, da si vedno lagal, kadarkoli si mi pra- vil, da me imaš rad.

DENARNE POŠILJATVE

IZ DENARNIH VLOG

Stranke, ki pošiljajo redno denar v domovino si prihranijo čas in delo, ako imajo denarne vlo- ge pri nas. Mesto, da bi morali kupiti za vsak nalog na pošti Money Order, nam enostavno na- reče, da dvignemo denar za pošiljatev iz vloge. Knjižica ostane najbolje spravljena pri nas. Tako vtegnem nalog prej dobiti in prej izplačati v starem kraju.

Denar je med tem pri nas varno shranjen in se obrestuje po 4%, obresti se pa prično računati s prvem vsakega meseca.

FRANK SAKSER STATE BANK

82 Cortlandt St., New York, N. Y.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

HENRI DUVERNOIS:

ČUDO

Nevišta se je razbesnela ob do-
celi jasnem nebu.

Zajtrk je potekel povsem lepo.
Gospod Latistien in njegova sopro-
ga Julija sta bila v svojem salonu
kavo v družbi gospe Bedeuille, ene
najlepših, najljubšejših in najbolj
plavalasih lečenk. Dolež se je raz-
vijal pogovor ob onih splošnih in
občih predmetih, ki se je treba
nanje omejiti, če je prisotna tako
občutljiva in tako razburljiva žena
kot je Julija Latistien. Pogovarjali
so se o počitnicah, o kepu iz vijo-
ličaste svile, z zlatimi nitkami pret-
kane, kot ga je dala v modo veli-
ka krojačnica, o novem avtomobil-
skem tipu in o biserni ogrlici, ki
jo je nedavno izgubila neka igralka.
Gospod Latistien in Suzana
Bedeuille sta se pogovarjala zelo
živahno. Julijin molk se je zdel ma-
lone pritrjujoč. Vse je teklo lepo
gladko. Po kavi so prišli na vrsto
likerja in cigarete.

Inkane povzame besedo gos-
pa Latistien.

„Hočem,“ izjavi odločno, „bi-
serno ogrlico, tak nizek avto in vi-
joličast kepi.“

„Kralj je dejal: 'Hočem!'“ se
poslali gospod Latistien.

„Skopuh!“ sikne ona.

On obrnjena k povabljenki na-
daljuje:

„Skop je kakor ni. Ne smej se.
Suzana, ni se čemu. Zadrževala sem
se ves čas zajtrka. Bolna sem od
tega. Zdaj je bruhalo na dan. Ali
veš, kako se zove moj mož? Ni mu
ime Avgust. Imenuje se — 'Ne'.
Nisem še izrekla kako želje, vedno
mi odgovori: 'Ne!' Čudim se, v
resnici se čudim, da je mogoče ži-
veti v neprestanem zanikanju.
Navadil se je pač zarana: iz rodni-
ne izhaja, kjer je zavračanje vse-
ga prišlo že povsem v navado, ta-
ko da...“

„Naš grb je velik 'Ne',“ zine
gospod Latistien s poskusnim
smehljajem. „Ali, Julija, pomisli
vendar malo! Pogled mene! Jaz
znam spraviti v sklad svoje želje
s svojimi dohodki. Pa sem srečen.“
Gospa Julija se grozeče dvi-
gne.

„In jaz, — jaz sem nesrečna!“

„Ti še ne veš ne, kaj je to.“

„Nesrečna —!“

„Suzana, prosim Vas, spravite
jo k pameti!“

Gospod Latistien se izmuzne z
nedosežno spretnostjo. Smukne do

krat, ne da bi ga bilo možno zadr-
žati in izgine ko kafa.

„Tako torej!“ konča Julija. —

„Hotela sem ga pograbititi od te
strani in poizkusiti se to, — da bi
ga morda bilo kaj sram pred tabo...
Nak! Ne poznam ga še. Ah, kako
rada bi se ločila, če bi le mogla!
A ničesar ne opustim, dokler se
ne zgodi. Nocoj bova plesala. Vse
razbijem, kar mi pride v roke. Pa
bo vzdihoval, ko da so mu trenutki
štetli. Saj je tako preveč navlake tu
okoli, je bo vsaj nekaj manj. Tudi
to je prav.“

„No, torej,“ pripomni gospe Be-
deuille, „pridobiti ga hočeš pač s
silovitostjo. Tudi jaz sem hotela
tako in verjamim mi, ta način ni do-
ber. Opazovala sem te preje. Mis-
lila sem: 'Spustila se bo v jok, pa
ga omečita.'“

„Nikdar nisem jokala; z njim
tudi ne začnem.“

„Treba je znati jokati,“ je u-
stavi gospe Bedeuille. „Kakeš se
oblastno, kričiš. On misli, da ima
moškega pred seboj in ti odgovo-
ri, kakor bi odgovoril moškemu.
Prav gotovo smo me močnejše od
moških in tudi vztrajnejše, a po-
kazati jim tega ne smemo, neum-
nica ti!“

„Ne znam jokati na povelje,“
mrmra Julija, „in odkar mi je po-
ginil pišček Do-misol, nisem še po-
točila solze.“

Gospa Bedeuille skomizgne z ra-
meni. Ko pa se prepriča, da ju
niče ne posluša, se nagne k svoji
prijateljici in ji izda skrivnost. Nič
da ni lažjega neko jokanje, če se ti
zljubi. Treba je samo posnemati
filmske igralko, ki dosežajo never-
jeten uspeh s prav preprostim in
prav nič nevarnim postopanjem:
kaneš v očesi kot malo vode in
malo glicerina; trenesi; oči se na-
polnijo s solzami, ki potem teko po
licih...“

„Prav lepo je videti,“ zagotav-
lja mlada Suzana, „ker ostaja nos
nedotaknjen. Nekaj odvrten piša-
telj je pač dejal: 'Konec vsega je
vedno — vsekavanje...' Pri tem
se ti pa usekavati ni treba. In za-
gotavljam te, da to dobro de o-
čem.“

„Ali si poskusila?“

„Večkrat.“

„Komaj čakam, da bi poskusila
tudi jaz!“

Poskušnja je pokazala resnico.
In še ta večer ni našel gospod

Latistien, ko se je vrnil domov,
divje furije, ampak razžaloščeno
ženo, ki so ji z blestečih oči polzele
solze...

„Kaj se je zgodilo!“ vzklikna
prepade. „Kaka slaba novica! Ah,
že vem: najina mala piščka Pis-
tahe...“

„Pištache je zdrava. Sobarica
jo je odvedla na sprehod.“

„Torej? Si nesrečna?“

„Vdajam se... v usodo...“

„A ti jokaš!“

„Kaj za to...“

„Tega ne prenesem. Ne morem
videti jokanja... Razburja me... Ma-
la mačica moja! Imela boš svoj
kepi, svoj avto in ogrlico... Vse
dobiš, kar hočeš... A nasmej se!...
Ah smehljaj se... Tako lep je ta
tvoj nasmev in solzah... Grd člo-
vek sem... Prosim te, odpusti mi!
... Počakaj!“

Gospod Latistien poklekne, pri-
me z obema rokama poslušno gla-
vico svoje ženske in pobožno srčne
debelo solzo, ki je pritekla po nje-
nem licu. Potem pa zasepeta:
„Ne vem... Prečudno je to... Pra-
vo čudo!... Ta solza... ta tvoja
solza... tako, tako sladka je bi-
la...“

Maupassantova mati je bila pre-
pričana, da je njen sin nenadoma
težko obolel. V resnici se je pa raz-
vijala strašna bolezen v njem po-
lagoma. Maupassant je vedel, da je
neozdravljivo bolan, toda pred
materjo je znal svojo bolezen skri-
vati. Tudi pozneje, ko je bolezen
že znatno napredovala, je znal ob-
vladati svoj omagajoči razum in se
je vedel v prisotnosti matere tako,
kakor da je samo lahko bolan. Pr-
vi napad blaznosti je dobil na Sil-
vestrovo leta 1892. Maupassant se
je mudil takrat v svoji vili v Can-
nesu, kjer je živel sam s svojim
sužabnikom.

— O polnoči, — pripoveduje
Maupassantov sluga, — sem začel
velik ropot. Odsel sem takoj v pr-
vo nadstropje, kjer sem zagledal
gospoda, ki je mahal z odtrgano
zavezo po steni. Z največjim trdom
sem ga spravil v posteljo in dasi
nerad, sem ga moral zvezati. Konč-
no se je pomiril. Opazil sem, da je
na prsih ranjen. Ko je napad blaz-
nosti minil, je ležal Maupassant po-
vsem apatičen, toda kmalu se je za-
vedel in začel govoriti. Iz njegovih
besed sem posnel, da ima fiksno i-
dejo, da se bori z nevarnim pro-
tivnikom. Tu pa tam se je obrnil z
vprašanjem na nekega svojega pri-
jatelja, o katerem je mislil, da je
njegov sekundant.

— Tako, Potočki, kaj porečeš na
to? — je vprašal in se obrnil na
dozdevno pričo dvoboja. Zasepetal

je nekaj sekundantu, ki ga je vi-
del v svoji fantaziji.

Nekaj dni pozneje so odpeljali
pisatelja v znani pariški zavod dr.
Blancha. Tu sicer ni blaznel, ven-
dar je pa opetovano prosil strež-
nika, naj mu da prisilni jopič in ko-
maj je legel, je začel divjati. Ko se
je blaznost polegla, je sčel pri-
silni jopič in zopet je bil norma-
len. Strežnik pripoveduje o njem.

— Dolgo sem služil v bolnici,
toda nikoli nisem videl takega bol-
nika, kakršen je bil Guy de Mau-
passant. Pri zavesti je bil tudi v
trenutku, ko je začel halucimirati.
Kadar mu je šinila v glavo blazna
misel, sem mu prigovarjal, naj jo
prežene. In res si je na vse na-
čine prizadeval pregnati jo, toda
vse njegov trud je bil zaman. —
Zdravnik je pripovedoval, da je
Maupassant čisto begal po sobi
kakor da lovi nevidne predmete.
Tarnal je, da ne more ujeti svoj-
jih misli.

Neka dama iz visoke pariške
družbe, ki je imela Maupassanta
zelo rada in ki ji je pisatelj slepo
zaupal, ga je hotela vzeti k sebi v
vilo, da bi bil stalno pod njenim
nadzorom. Dovolili so ji, da ga
je smela od daleč opazovati. Mau-
passant je sedel na dvorišču blid
in sključen, s koščeno roko, si je
gladil brado in ko ga je dama po-
klicala, je zrl nemo pred se, ne da
bi se odzval. Poizkus se ni obne-
sel in Maupassant je moral ostati v
zavodu za živno bolne. Slavnji pi-
satelj, ponos Francije, je preživel
zadnje dni svojega plodnega živ-
ljenja v norišnici.

Maupassantova blaznost

Francoski pisatelj Pierre Boreil
priobčuje v zadnji številki "Re-
vue de France" odlomek iz svoje
razprave o Maupassantu, v katerem
govori o blaznosti tega znamenite-
ga francoskega pisatelja.

Maupassantova mati je bila pre-
pričana, da je njen sin nenadoma
težko obolel. V resnici se je pa raz-
vijala strašna bolezen v njem po-
lagoma. Maupassant je vedel, da je
neozdravljivo bolan, toda pred
materjo je znal svojo bolezen skri-
vati. Tudi pozneje, ko je bolezen
že znatno napredovala, je znal ob-
vladati svoj omagajoči razum in se
je vedel v prisotnosti matere tako,
kakor da je samo lahko bolan. Pr-
vi napad blaznosti je dobil na Sil-
vestrovo leta 1892. Maupassant se
je mudil takrat v svoji vili v Can-
nesu, kjer je živel sam s svojim
sužabnikom.

— O polnoči, — pripoveduje
Maupassantov sluga, — sem začel
velik ropot. Odsel sem takoj v pr-
vo nadstropje, kjer sem zagledal
gospoda, ki je mahal z odtrgano
zavezo po steni. Z največjim trdom
sem ga spravil v posteljo in dasi
nerad, sem ga moral zvezati. Konč-
no se je pomiril. Opazil sem, da je
na prsih ranjen. Ko je napad blaz-
nosti minil, je ležal Maupassant po-
vsem apatičen, toda kmalu se je za-
vedel in začel govoriti. Iz njegovih
besed sem posnel, da ima fiksno i-
dejo, da se bori z nevarnim pro-
tivnikom. Tu pa tam se je obrnil z
vprašanjem na nekega svojega pri-
jatelja, o katerem je mislil, da je
njegov sekundant.

— Tako, Potočki, kaj porečeš na
to? — je vprašal in se obrnil na
dozdevno pričo dvoboja. Zasepetal

je nekaj sekundantu, ki ga je vi-
del v svoji fantaziji.

Nekaj dni pozneje so odpeljali
pisatelja v znani pariški zavod dr.
Blancha. Tu sicer ni blaznel, ven-
dar je pa opetovano prosil strež-
nika, naj mu da prisilni jopič in ko-
maj je legel, je začel divjati. Ko se
je blaznost polegla, je sčel pri-
silni jopič in zopet je bil norma-
len. Strežnik pripoveduje o njem.

— Dolgo sem služil v bolnici,
toda nikoli nisem videl takega bol-
nika, kakršen je bil Guy de Mau-
passant. Pri zavesti je bil tudi v
trenutku, ko je začel halucimirati.
Kadar mu je šinila v glavo blazna
misel, sem mu prigovarjal, naj jo
prežene. In res si je na vse na-
čine prizadeval pregnati jo, toda
vse njegov trud je bil zaman. —
Zdravnik je pripovedoval, da je
Maupassant čisto begal po sobi
kakor da lovi nevidne predmete.
Tarnal je, da ne more ujeti svoj-
jih misli.

Neka dama iz visoke pariške
družbe, ki je imela Maupassanta
zelo rada in ki ji je pisatelj slepo
zaupal, ga je hotela vzeti k sebi v
vilo, da bi bil stalno pod njenim
nadzorom. Dovolili so ji, da ga
je smela od daleč opazovati. Mau-
passant je sedel na dvorišču blid
in sključen, s koščeno roko, si je
gladil brado in ko ga je dama po-
klicala, je zrl nemo pred se, ne da
bi se odzval. Poizkus se ni obne-
sel in Maupassant je moral ostati v
zavodu za živno bolne. Slavnji pi-
satelj, ponos Francije, je preživel
zadnje dni svojega plodnega živ-
ljenja v norišnici.

Maupassantova blaznost

Francoski pisatelj Pierre Boreil
priobčuje v zadnji številki "Re-
vue de France" odlomek iz svoje
razprave o Maupassantu, v katerem
govori o blaznosti tega znamenite-
ga francoskega pisatelja.

Maupassantova mati je bila pre-
pričana, da je njen sin nenadoma
težko obolel. V resnici se je pa raz-
vijala strašna bolezen v njem po-
lagoma. Maupassant je vedel, da je
neozdravljivo bolan, toda pred
materjo je znal svojo bolezen skri-
vati. Tudi pozneje, ko je bolezen
že znatno napredovala, je znal ob-
vladati svoj omagajoči razum in se
je vedel v prisotnosti matere tako,
kakor da je samo lahko bolan. Pr-
vi napad blaznosti je dobil na Sil-
vestrovo leta 1892. Maupassant se
je mudil takrat v svoji vili v Can-
nesu, kjer je živel sam s svojim
sužabnikom.

— O polnoči, — pripoveduje
Maupassantov sluga, — sem začel
velik ropot. Odsel sem takoj v pr-
vo nadstropje, kjer sem zagledal
gospoda, ki je mahal z odtrgano
zavezo po steni. Z največjim trdom
sem ga spravil v posteljo in dasi
nerad, sem ga moral zvezati. Konč-
no se je pomiril. Opazil sem, da je
na prsih ranjen. Ko je napad blaz-
nosti minil, je ležal Maupassant po-
vsem apatičen, toda kmalu se je za-
vedel in začel govoriti. Iz njegovih
besed sem posnel, da ima fiksno i-
dejo, da se bori z nevarnim pro-
tivnikom. Tu pa tam se je obrnil z
vprašanjem na nekega svojega pri-
jatelja, o katerem je mislil, da je
njegov sekundant.

— Tako, Potočki, kaj porečeš na
to? — je vprašal in se obrnil na
dozdevno pričo dvoboja. Zasepetal

je nekaj sekundantu, ki ga je vi-
del v svoji fantaziji.

Nekaj dni pozneje so odpeljali
pisatelja v znani pariški zavod dr.
Blancha. Tu sicer ni blaznel, ven-
dar je pa opetovano prosil strež-
nika, naj mu da prisilni jopič in ko-
maj je legel, je začel divjati. Ko se
je blaznost polegla, je sčel pri-
silni jopič in zopet je bil norma-
len. Strežnik pripoveduje o njem.

— Dolgo sem služil v bolnici,
toda nikoli nisem videl takega bol-
nika, kakršen je bil Guy de Mau-
passant. Pri zavesti je bil tudi v
trenutku, ko je začel halucimirati.
Kadar mu je šinila v glavo blazna
misel, sem mu prigovarjal, naj jo
prežene. In res si je na vse na-
čine prizadeval pregnati jo, toda
vse njegov trud je bil zaman. —
Zdravnik je pripovedoval, da je
Maupassant čisto begal po sobi
kakor da lovi nevidne predmete.
Tarnal je, da ne more ujeti svoj-
jih misli.

Neka dama iz visoke pariške
družbe, ki je imela Maupassanta
zelo rada in ki ji je pisatelj slepo
zaupal, ga je hotela vzeti k sebi v
vilo, da bi bil stalno pod njenim
nadzorom. Dovolili so ji, da ga
je smela od daleč opazovati. Mau-
passant je sedel na dvorišču blid
in sključen, s koščeno roko, si je
gladil brado in ko ga je dama po-
klicala, je zrl nemo pred se, ne da
bi se odzval. Poizkus se ni obne-
sel in Maupassant je moral ostati v
zavodu za živno bolne. Slavnji pi-
satelj, ponos Francije, je preživel
zadnje dni svojega plodnega živ-
ljenja v norišnici.

Maupassantova blaznost

Francoski pisatelj Pierre Boreil
priobčuje v zadnji številki "Re-
vue de France" odlomek iz svoje
razprave o Maupassantu, v katerem
govori o blaznosti tega znamenite-
ga francoskega pisatelja.

Maupassantova mati je bila pre-
pričana, da je njen sin nenadoma
težko obolel. V resnici se je pa raz-
vijala strašna bolezen v njem po-
lagoma. Maupassant je vedel, da je
neozdravljivo bolan, toda pred
materjo je znal svojo bolezen skri-
vati. Tudi pozneje, ko je bolezen
že znatno napredovala, je znal ob-
vladati svoj omagajoči razum in se
je vedel v prisotnosti matere tako,
kakor da je samo lahko bolan. Pr-
vi napad blaznosti je dobil na Sil-
vestrovo leta 1892. Maupassant se
je mudil takrat v svoji vili v Can-
nesu, kjer je živel sam s svojim
sužabnikom.

— O polnoči, — pripoveduje
Maupassantov sluga, — sem začel
velik ropot. Odsel sem takoj v pr-
vo nadstropje, kjer sem zagledal
gospoda, ki je mahal z odtrgano
zavezo po steni. Z največjim trdom
sem ga spravil v posteljo in dasi
nerad, sem ga moral zvezati. Konč-
no se je pomiril. Opazil sem, da je
na prsih ranjen. Ko je napad blaz-
nosti minil, je ležal Maupassant po-
vsem apatičen, toda kmalu se je za-
vedel in začel govoriti. Iz njegovih
besed sem posnel, da ima fiksno i-
dejo, da se bori z nevarnim pro-
tivnikom. Tu pa tam se je obrnil z
vprašanjem na nekega svojega pri-
jatelja, o katerem je mislil, da je
njegov sekundant.

— Tako, Potočki, kaj porečeš na
to? — je vprašal in se obrnil na
dozdevno pričo dvoboja. Zasepetal

je nekaj sekundantu, ki ga je vi-
del v svoji fantaziji.

Nekaj dni pozneje so odpeljali
pisatelja v znani pariški zavod dr.
Blancha. Tu sicer ni blaznel, ven-
dar je pa opetovano prosil strež-
nika, naj mu da prisilni jopič in ko-
maj je legel, je začel divjati. Ko se
je blaznost polegla, je sčel pri-
silni jopič in zopet je bil norma-
len. Strežnik pripoveduje o njem.

— Dolgo sem služil v bolnici,
toda nikoli nisem videl takega bol-
nika, kakršen je bil Guy de Mau-
passant. Pri zavesti je bil tudi v
trenutku, ko je začel halucimirati.
Kadar mu je šinila v glavo blazna
misel, sem mu prigovarjal, naj jo
prežene. In res si je na vse na-
čine prizadeval pregnati jo, toda
vse njegov trud je bil zaman. —
Zdravnik je pripovedoval, da je
Maupassant čisto begal po sobi
kakor da lovi nevidne predmete.
Tarnal je, da ne more ujeti svoj-
jih misli.

Neka dama iz visoke pariške
družbe, ki je imela Maupassanta
zelo rada in ki ji je pisatelj slepo
zaupal, ga je hotela vzeti k sebi v
vilo, da bi bil stalno pod njenim
nadzorom. Dovolili so ji, da ga
je smela od daleč opazovati. Mau-
passant je sedel na dvorišču blid
in sključen, s koščeno roko, si je
gladil brado in ko ga je dama po-
klicala, je zrl nemo pred se, ne da
bi se odzval. Poizkus se ni obne-
sel in Maupassant je moral ostati v
zavodu za živno bolne. Slavnji pi-
satelj, ponos Francije, je preživel
zadnje dni svojega plodnega živ-
ljenja v norišnici.

Maupassantova blaznost

Francoski pisatelj Pierre Boreil
priobčuje v zadnji številki "Re-
vue de France" odlomek iz svoje
razprave o Maupassantu, v katerem
govori o blaznosti tega znamenite-
ga francoskega pisatelja.

Maupassantova mati je bila pre-
pričana, da je njen sin nenadoma
težko obolel. V resnici se je pa raz-
vijala strašna bolezen v njem po-
lagoma. Maupassant je vedel, da je
neozdravljivo bolan, toda pred
materjo je znal svojo bolezen skri-
vati. Tudi pozneje, ko je bolezen
že znatno napredovala, je znal ob-
vladati svoj omagajoči razum in se
je vedel v prisotnosti matere tako,
kakor da je samo lahko bolan. Pr-
vi napad blaznosti je dobil na Sil-
vestrovo leta 1892. Maupassant se
je mudil takrat v svoji vili v Can-
nesu, kjer je živel sam s svojim
sužabnikom.

— O polnoči, — pripoveduje
Maupassantov sluga, — sem začel
velik ropot. Odsel sem takoj v pr-
vo nadstropje, kjer sem zagledal
gospoda, ki je mahal z odtrgano
zavezo po steni. Z največjim trdom
sem ga spravil v posteljo in dasi
nerad, sem ga moral zvezati. Konč-
no se je pomiril. Opazil sem, da je
na prsih ranjen. Ko je napad blaz-
nosti minil, je ležal Maupassant po-
vsem apatičen, toda kmalu se je za-
vedel in začel govoriti. Iz njegovih
besed sem posnel, da ima fiksno i-
dejo, da se bori z nevarnim pro-
tivnikom. Tu pa tam se je obrnil z
vprašanjem na nekega svojega pri-
jatelja, o katerem je mislil, da je
njegov sekundant.

— Tako, Potočki, kaj porečeš na
to? — je vprašal in se obrnil na
dozdevno pričo dvoboja. Zasepetal

je nekaj sekundantu, ki ga je vi-
del v svoji fantaziji.

Nekaj dni pozneje so odpeljali
pisatelja v znani pariški zavod dr.
Blancha. Tu sicer ni blaznel, ven-
dar je pa opetovano prosil strež-
nika, naj mu da prisilni jopič in ko-
maj je legel, je začel divjati. Ko se
je blaznost polegla, je sčel pri-
silni jopič in zopet je bil norma-
len. Strežnik pripoveduje o njem.

— Dolgo sem služil v bolnici,
toda nikoli nisem videl takega bol-
nika, kakršen je bil Guy de Mau-
passant. Pri zavesti je bil tudi v
trenutku, ko je začel halucimirati.
Kadar mu je šinila v glavo blazna
misel, sem mu prigovarjal, naj jo
prežene. In res si je na vse na-
čine prizadeval pregnati jo, toda
vse njegov trud je bil zaman. —
Zdravnik je pripovedoval, da je
Maupassant čisto begal po sobi
kakor da lovi nevidne predmete.
Tarnal je, da ne more ujeti svoj-
jih misli.

Neka dama iz visoke pariške
družbe, ki je imela Maupassanta
zelo rada in ki ji je pisatelj slepo
zaupal, ga je hotela vzeti k sebi v
vilo, da bi bil stalno pod njenim
nadzorom. Dovolili so ji, da ga
je smela od daleč opazovati. Mau-
passant je sedel na dvorišču blid
in sključen, s koščeno roko, si je
gladil brado in ko ga je dama po-
klicala, je zrl nemo pred se, ne da
bi se odzval. Poizkus se ni obne-
sel in Maupassant je moral ostati v
zavodu za živno bolne. Slavnji pi-
satelj, ponos Francije, je preživel
zadnje dni svojega plodnega živ-
ljenja v norišnici.

Maupassantova blaznost

Francoski pisatelj Pierre Boreil
priobčuje v zadnji številki "Re-
vue de France" odlomek iz svoje
razprave o Maupassantu, v katerem
govori o blaznosti tega znamenite-
ga francoskega pisatelja.

Maupassantova mati je bila pre-
pričana, da je njen sin nenadoma
težko obolel. V resnici se je pa raz-
vijala strašna bolezen v njem po-
lagoma. Maupassant je vedel, da je
neozdravljivo bolan, toda pred
materjo je znal svojo bolezen skri-
vati. Tudi pozneje, ko je bolezen
že znatno napredovala, je znal ob-
vladati svoj omagajoči razum in se
je vedel v prisotnosti matere tako,
kakor da je samo lahko bolan. Pr-
vi napad blaznosti je dobil na Sil-
vestrovo leta 1892. Maupassant se
je mudil takrat v svoji vili v Can-
nesu, kjer je živel sam s svojim
sužabnikom.

— O polnoči, — pripoveduje
Maupassantov sluga, — sem začel
velik ropot. Odsel sem takoj v pr-
vo nadstropje, kjer sem zagledal
gospoda, ki je mahal z odtrgano
zavezo po steni. Z največjim trdom
sem ga spravil v posteljo in dasi
nerad, sem ga moral zvezati. Konč-
no se je pomiril. Opazil sem, da je
na prsih ranjen. Ko je napad blaz-
nosti minil, je ležal Maupassant po-
vsem apatičen, toda kmalu se je za-
vedel in začel govoriti. Iz njegovih
besed sem posnel, da ima fiksno i-
dejo, da se bori z nevarnim pro-
tivnikom. Tu pa tam se je obrnil z
vprašanjem na nekega svojega pri-
jatelja, o katerem je mislil, da je
njegov sekundant.

— Tako, Potočki, kaj porečeš na
to? — je vprašal in se obrnil na
dozdevno pričo dvoboja. Zasepetal

je nekaj sekundantu, ki ga je vi-
del v svoji fantaziji.

Nekaj dni pozneje so odpeljali
pisatelja v znani pariški zavod dr.
Blancha. Tu sicer ni blaznel, ven-
dar je pa opetovano prosil strež-
nika, naj mu da prisilni jopič in ko-
maj je legel, je začel divjati. Ko se
je blaznost polegla, je sčel pri-
silni jopič in zopet je bil norma-
len. Strežnik pripoveduje o njem.

— Dolgo sem služil v bolnici,
toda nikoli nisem videl takega bol-
nika, kakršen je bil Guy de Mau-
passant. Pri zavesti je bil tudi v
trenutku, ko je začel halucimirati.
Kadar mu je šinila v glavo blazna
misel, sem mu prigovarjal, naj jo
prežene. In res si je na vse na-
čine prizadeval pregnati jo, toda
vse njegov trud je bil zaman. —
Zdravnik je pripovedoval, da je
Maupassant čisto begal po sobi
kakor da lovi nevidne predmete.
Tarnal je, da ne more ujeti svoj-
jih misli.

COLOMBA

Spisal: Prosper Merimee.

Za Glas Naroda priredil G. P.

24

(Nadaljevanje.)

Črno suknja, katero je nosil, je ohlapno pokrivala mršavo postavo, vsled česar je delala utis starosti, čeprav je bila popolnoma nova. Starec se ni umaknil od strani prefekta, kot da se hoče skriti v njegovo senco. Konečno pa sta se pojavila za njim še dva visokorastle, mlada človeka, kojih obraza sta bila močno zagorela in bradi tako obilni, da sta lica skoro izgubila v njih. Ponos in domišljavost sta govorila iz obrazov obeh in brez najmanjšega prizadevanja, da skrijeta povem neprimerno radovednost, sta zrla naokrog.

Orso je tekmo dolge odsotnosti seveda že popolnoma pozabil o braze ljudi v vasi. Ob pogledu na stearca z zelenimi očali pa je bil v trenutku osvežen spomin na preteklost. Navzočnost stearca v spremstvu prefekta je popolnoma zadostovala, da je izgnal vsak dvom glede identičnosti teh ljudi.

To je mogel biti le odvetnik Baricini, župan Pietranere, ki je s svopima obema sinovima privedel semkaj prefekta, da mu nudi prizor Ballate. Težko bi bilo opisati, kaj ves se je završilo v tem trenutku v sreči in duši Orsa. Navzočnost sovražnika njegovega očeta ga je napolnila z neke vrste grozo in bolj kot kdaj poprej je čutil, da se odpira njegovo srce sumu, proti kateremu se je tako dolgo boril.

Preko potez Colombe se je razširila v trenutku, ko je zapazila moža, kateremu je prisegla smrtno sovraštvo, mrka zamaknjenost. Prebledela je, njen glas je postal hripav in započeti stih, je umrla na njenih ustnih...

Kmalu nato pa je zopet zaključila z Bellato, ki pa ni veljala mrtvemu v sobi, pač pa lastnemu očetu. Rekla je, da se ne bo prokletstvo preje umaknilo s Pietranere, dokler ne bo oprana po nedolžnem prelita kri.

Ko je zaključila svojo Balatto je omahnila Colomba na stol, si pokrila zopet obraz z mezarom ter pričela ihteti naglas. Ženske so se pričele gnesti krog voceratrice. Več moških je zrla z divjimi pogledi na župana in njegova dva sinova in par stearcev je pričelo mrmrati naglas, radi motenja, katero je povzročila navzočnost Baricini-jev. Sin zamrlega si je priboril pot skozi goste skupine, da naprosi župana, naj se čimprej mogoče odstrani.

Slednji pa ni čakal na poziv ter se je že nahajal pri vratih, dočim sta bila njegova dva sinova že na cesti. Prefekt je nato naslovil par pomirjevalnih besed na mladega Pietrija ter ošedel nato za svojimi spurejvalci. Orso je stopil k sestri, jo prijel za roko ter jo potegnil iz dvorane.

— Ne pustite, da bi odšla sama, — je vzklil mladi Pietri par svojim prijateljem. — Pazite, da se jima ne zgodi nič žalega!

Dva mlada moža sta nato utaknila svoje štilete a rokava svojih jopičev ter spremila Orsa in njegovo sestro prav do vrat njiju hiše.

13.

Colomba, ki je bila vsa izmučena in brez sape, ni mogla spraviti niti ene besedice iz svojih ust. Svojo glavo je naslonila na ramo brata in eno njegovih rok je držala tesno stisnjeno v svojih lastnih rokah. Čeprav ji je bil v svojem srečju le malo hvaležen za konec improvizacije, je bil radi nje vendar v preveč velikih skrbah, da bi ji mogel le količkaj očitati. Molče je čakal na konec živčnega krča, kateremu je očitno zapadla, ko je nekdo potrkal na vrata ter je prinesla Saverija, vsa zmedena, sporočilo:

— Gospod prefekt!

Ko se je imenovalo to ime, se je Colomba dvignila, kot da se sramuje svoje slabosti in naslonjena na stol, ki se je vidno tresel pod njeno roko, je ostala pokonci:

Prefekt je prišel s par običajnimi opravičili glede neprimerne ure svojega obiska, dal gospodični Colombi izraza svojem obžalovanju ter se izkazal v splošnem glede nevarnosti hudih razburjenj. Nato pa je pričel karati običaj smrtnih tožb ali žalostink, ki ulivajo tem bolj mučno na navzoče, čimbolj nadarjena je voceratrice.

V popolnoma izpremenjenem tonu pa se je obrnil nato na Orsa. — Signor dalla Rebia, — je rekel, — prihajam s številnimi poročili od vaših angleških prijateljev. Miss Nevil pošilja gospodični Colombi tisoč prijaznih pozdravov in vam moram izročiti neko pismo od nje.

— Pismo od Miss Nevil? — je vzklil Orso.

— Žalibog ga nimam pri sebi, a v petih minutah ga boste imeli. Njen oče je bil bolan. Za trenutek smo se bali, da se ga je lotila ena naših najhujših mrzlic. Sreča pa je hotela, da je sedaj popolnoma okrevala. O tem se boste kmalu lahko sami prepričali, ker mislim, da ga boste v kratkem videli.

— Miss Nevil je morala biti pač v velikem strahu?

— Na srečo je spoznala nevarnost šele potem, ko je že minula. Signor della Rebia, Miss Nevil mi je veliko pripovedovala o vas in o vaših gospodični sestri.

Orso se je priklonil.

— Goji veliko prijateljstvo do vaju obeh. Za ljubko zunanostjo in navidezno lahkoživostjo se skrivata pri njej velik razum in zdrava sodba.

— Gotovo, — je potrdil Orso. — To je skrajno ljubeznjiva dama.

— Pravzaprav se je zgodilo le na njeno prošnjo, da sem prišel semkaj, gospod moj. Nikdo ni tako dobro seznanjen z neko gotovo nesrečno afero kot sem jaz ter bi ne prišel rad v položaj, da bi vas moral opomniti nanjo. Ker pa sem kot prefekt departamenta pustil gospoda Baricinija v uradu župana, mi pač ne bo treba izjaviti posebej, kaj mislim o gotovih domnevah, katere so vam vlivale v uho nerazumne osebe, katere pa ste vedno zavrnila z ogorčenjem, primer-nim vašemu stanu in značaju.

— Colomba, — je rekel Orso, ki se je nemirno zibal semintja na svojem stolu, — zelo utrujena si. Boljše bi bilo zato, če bi šla spat.

Colomba je zmajala z glavo ter na ta način zavrnila domnevo brata. Vrnila se ji je njena običajna pozornost in njeni živahni pogledi so motrili z napeto pozornostjo prefekta.

— Gospod Baricini, — je nadaljeval slednji, — goji iskreno željo, da vidi končano to vrsto sovražnosti... to se pravi, to stanje mrkega dvoma, v katerem se nahajata drug proti drugemu... Jaz sam bi rad videl z velikim veseljem, če bi se razvili med vami odnošaji, kot bi moral obstajati med ljudmi, ki so ustvarjeni, da se med-sebojno cenijo...

(Dalje prihodnjik.)

KNJIGARNA GLAS NARODA

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

MOLITVENIKI:

Dusa popolna

Marija Varhinja:

v platno vezano

v fino platno

v celolodj vezano

v usnje vezano

v fino usnje vezano

Rajski glasovi:

v platno vezano

v fino platno vezano

v usnje vezano

v fino usnje vezano

Skrbi za dušo:

v platno vezano

v usnje vezano

v fino usnje vezano

Sveta Ura (z debelimi črkami):

v platno vezano

v fino platno vezano

v usnje vezano

v fino usnje vezano

Nebesa Naš Dom:

v usnje vezano

v fino usnje vezano

Kvinski srca mala:

v fino usnje vez.

Oče naš, slonokost bela:

Oče naš, slonokost rjava:

PBI Jezusi: v celolodj vez.

pozlaceno

fino usnje vez.

Angleski molitveniki:

(Za mladino)

Child's Prayerbook:

v burvaste platnice vezano

Child's Prayerbook:

v belo kost vezano

Key of Heaven:

v usnje vezano

Key of Heaven:

v najfinije usnje vezano

(Za odrasle.)

Key of Heaven:

v fino usnje vezano

Catholic Pocket Manual:

v fino usnje vezano

Ave Maria:

v fino usnje vezano

POUČNE KNJIGE:

Amerika in Amerikanci (Trunk) 5.

Angleska služba ali nauk kako se

Anglesko-slov. in slov. angl. slovar

Abecednik 30

naj streže k sv. maši

Boj nalezljivim boleznim

Dva sestavljeni plesa:

četvorka in beseda spisano in

narisano

Cerkniško jezero

Domaci vrt, trdo vez.

Domaci zdravnik po Knalpu

trdo vezano

Domaci zdravnik po Knalpu

trdo vezano

Domaci zdravnik po Knalpu

broširano

Gospodinjstvo

Jugoslavija, Melik 1. zvezek

2. zvezek, 1-2 snopci

Kubična računica, — po meterski

meri

Katekizem, vezan

Kratka srbska gramatika

Knjiga o lepem vedenju,

Trdo vezano

Kako se postane državljani Z. D.

Kako se postane ameriški državljani

Knjiga o dostojnem vedenju

Ljubavna in sanjska pisma

Mlekarkstvo s črticami za živinorejce

Nemško-angleski tolmaci

Največji spisovnik ljubavnih pisem

Nauk pomagati živini

Najboljša slov. kuharica, 608 str. 5.

Nase gobe, s slikami. Navodila za

spoznavanje užitnih in strupenih

gob

Nasveti za hišo in dom; trdo vez.

Nemška slovnica

Nemščina brez učitelja —

1. del

2. del

Prva čitanka, vez.

Pravila za otroke

Psihične motnje na alkoholski

podlagi

Praktični računar

Parni kotel, pouk za rabo pare

Poljedelstvo. Slovenskim gospodar-

jem v pouk

Računar v kronski in dinarski

veljavi

Srbska zacetnica

Sadno vino

Silke iz živalstva, trdo vezano

Slovenska narodna mladina,

obsega 452 strani

Slov. italijanski in italijanski slov.

slovar

Spolna nevarnost

Spretna kuharica; trdo vezana

broširano

Sveto Pismo stare in nove zaveze,

lepo trdo vezano

Umni čebelar

Umni kmetovalec ali splošni pouk

kako obdelovati in izboljšati

polje

Varnost kuharica, trdo vez.

Veliki vavodci

Zbirka domaćih zdravil

Vošćina knjižica

Zdravilna selišča

Zgodovina S. H. S. Melik

1. zvezek

2. zvezek, 1. in 2. snopci

Zel in plevel, slovar naravnega

zdravljenja, vez.

RAZNE POVESTI IN

ROMANI:

Amerika, povod dobro, doma

najbolje

Angelj suznjev, braziljska povest

Andersonove pripovedke, trdo vez.

Agitator (Kerank) trdo vez.

Andrej Hofer

Beneska vedečevalka

Belgrajski biser

Biserice, 2 knjigi

Brez zarje, trdo vez.

Bele noči (Dostojevski) trdo vez.

Balkansko-Turška vojna

Balkanska vojna, s slikami

Bojja pot na Šmarno goro

Bojja pot na Bledu

Burska vojna

Bilke (Marija Kmetova)

Berat in Elizabeta, angleska

kraljica

Beatin dnevniki

Bojja kazni

Boj in zmaga, povest

Cankarjev zbornik, trdo vezan.

Cvetke

Cesar Jozef II.

Ciganova osveta

Čas je zlato

Cvetina Borogradska

Četrtek, t. v. skupaj

Čebelice, 4 zv. skupaj

Črtice iz življenja na kmetih

Drobt, slabi car in razne povesti

spisal MIHČIČ

Darovana, zgodovinska povest

Dalmatinske povesti

Dekle Eliza

Doli z orožjem

Dve sliki — Njiva, Starica —

(Meško)

Devica Orleanska

Duhovni boj

Dedek je pravil; Marinka in škra-

teljki

Elizabeta

Fabiola ali cerkev v Katakombah

Fran Baron Trenk

Filozofska zgodba

Fra Diavolo

Gordovnik (2 zvezka)

Godčevski katekizem

Gruva umira, trdo vez.

Gusarji

Grška Mytologija

Hadži Murat, trdo vez.

Hedvika

Helena (Kmetova)

Humoreske, Groteske in Satire,

vezano

Iz dobe pulta in bojev

z modernega sveta, trdo vez.

Igrački, trdo vez.

Igrarica, trdo vez.

Jagorje

Jernač Zmagovaj, Med plazovi.

Jutri (Strug) trd. v.

Jurčičevi spisi:

Popolna izdaja vseh 10 zvezkov,

lepo vezanih

Sosedov sin, broš.

6. zvezek: Dr. Zober — Tugomer

trdo vezano

Juan Miserja, povesti iz španskega

življenja

Kraljevski nečak, zgodovinska povest

iz Japonskega

Korejska brata, povest iz mislijo-

nor v Koreji

Karmen, trdo vez.

Križev pot, trdo vezan.

Krvna osveta

Levstikov zbrani spisi

1. zv. Pesmi — Ode in elegije

Sonetje — Romance, balade in

legende — Tolmač (Levstik)

2. zv. Otroške igre v pesenah —

Različne poezije — Zabavljice

in pušice — Jaza na Parnas —

Ljudski Glas — Kraljevski

rokopis — Tolmač (Levstik)

5 zv. Silke Levstika in njegove

kritike in polemike

Ljubljanske slike, — Bilni listnik,

Trgovca, Kupčijski stražnik, U-

radnik, Južni doktor, Gostilni-

čar, Klepetulje, Natakarca, Da-

hovnik, itd.

Mali lord, trdo vezan

Mali ljudje. Vsebuje 9. povesti —

Trdo vezano

Malo življenje

Marijina otroka, povest iz Kavka-

zkih gor

Maron, krščanski deček in Liba-

nana

Mlada mornarja

Mimo življenja, trdo vez.

broširano

Mladost (Ivan Albrecht)

Mladost, zbirka povesti za

slovensko mladino

Notarjev nos, humoreska

Narodni listnik

Naka vas, 1. del, 14 povesti